

Opica Alica

Konaj dobro a dobro sa ti vráti.

Ďaleko praďaleko v Brazílii prechádzala pralesom skupinka turistov. Každý z nich mal so sebou fotoaparát, nejaké jedlo a ruksak s vecami. Turisti ale nešli pralesom sami! Viedol ich sprievodca, ktorý im mačetou presekával cestu pomedzi pospletané rastliny. Vzduch v dažďovom pralesi bol vlhký a všade na okolí bolo počuť zvuk vtákov a škrekot zvierat. Turistov cestou niekto prenasledoval. Pozeral sa na nich zo stromu a bol im neustále v päťach. Chcel im totižto spraviť zle! Ten niekto bola nezbedná opica Alica. Alica mala tmavohnedú pokožku, malý čierny nos aj oči a vyškerený úsmev od ucha k uchu. Jej úzky chvost sa jej na konci krútil dokola. Skákala z konára na konár a prehupovala sa na lianách. Nič netušiaci turisti si spravili krátku prestávku aby sa občerstvili. Zložili si svoje ruksaky a vytiahli bagety. Opica Alica nelenila a zoskočila na zem. Pomaly sa prikrádala k ich veciam. „Hmm, čo by som im spravila? Zviažem im spolu ruksaky,“ povedala si. A tak počas toho ako sa turisti rozprávali, Alica vzala koniec jedného remeňa z ruksaku a zviazala ho s druhým koncom remeňa z druhého ruksaku. Rýchlo sa vyštverala na strom a čakala, kým budú turisti pokračovať v ceste. Keď dojedli, obaly z bagety si schovali do ruksakov, aby nerobili neporiadok. Zdvihli ruksaky a vtedy zistili, že ich majú spolu prepletené. Z koruny stromu bolo počuť hlasný škrekot. To sa im smiala opica Alica. Turisti si ju ale nevšimli, rozviazali si ruksaky a pokračovali ďalej v ceste. Alica ich dvoma prehupnutiami po lianách predbehla a z vrchu na nich začala hádzať odlomené konáre. „Au!“ skríkol jeden turista. „Čo to bolo? Kto to do mňa hodil?“ „Tam hore, pozrite. To bola určite tá malá opica“, povedala turistova žena. Alica sa nestihla skrýť za kmeň stromu a tak sa len smiala a kývala hlavou hore a dolu. Náramne sa zabávala. „Čo s ňou budeme robiť?“, pýtali sa jeden druhého. „Nič. Je to opica. Ona tu je doma a vy ste tu len na návšteve. Musíte to vydržať a nevšimáť si ju. Ona odíde“, povedal im sprievodca. Ale mýlil sa. Alicu to začalo baviť. Keď mali turisti druhú prestávku, Alica opäť zliezla zo stromu. Išla za nimi už hodnú chvíľu a vyhladla. „Len nazriem čo majú dobré na jedenie. Možno by dali z toho aj mne“, dúfala, keď sa pomaly približovala k ich ruksakom. Akurát jedli banány. „Mňááám, banány! Tie mám najradšej.“ Alici sa začali zbíhať slinky a tak si zaumienila, že si tie banány vezme nech to stojí, čo to stojí. Potichu sa k nim prikrádala. Jedným okom sa pozerala na turistov a druhým na banány, ktoré trčali z ruksaku. Podarilo sa jej to. Dostala sa k ruksaku a už už si chcela odtrhnúť jeden pre seba keď ju v momente chytil za ruku jeden z turistov: „A mám ťa!“ skríkol. „Tak ty nám budeš hádzať konáre na hlavu, smiať sa nám a ešte budeš taká drzá, že nám chceš vyjedať naše banány?“ Opica Alica sa tak zľakla, až skamenela. Bála sa a tak len nemo čakala čo s ňou spravia. „Opica jedna drzá! Vyžeňte ju čo najrýchlejšie preč od nás! Nech ju tu už nevidíme,“ zhúkol sprievodca. Opica Alica sa smutná a hladná rozbehla do kríkov v džungli. Turisti si zbalili svoje veci a pokračovali. Jeden z nich si pred odchodom odfotil Alicu čupiacu v kríkoch. Ako tak kráčali, pozerali si fotky, ktoré mali doteraz nafotené. Obrovské stromy, krásne kvety a spoločné fotky, na ktorých sa všetci smiali. Na poslednej fotke bola opica Alica. Smutná, skrčená v kríku. „Pozrite sa aká je tá opička smutná,“ povedala turistka ostatným turistom. „Možno len bola hladná. Prečo sme jej nedali jeden banán?“ „Mala sa slušne správať a nie po nás hádzať konáre a smiať sa nám.“ „Keby tu teraz tak bola, dala by som jej tento posledný banán.“ Hneď ako to dopovedala, začula tichý škrekot. V tom sa opica Alica spustila po liane dole na zem. Potichu ich prenasledovala, ale už im cestou nerobila zle. Prišla k turistke, ktorá držala banán s ručkami spojenými pred sebou a sadla si na zadok. Dala si hlavu do boku a začala prosiť. Turistka chvíľu váhala, ale nakoniec si k Alici kľakla a podala jej banán. Alica sa zaškerila a pokývala hlavou z hora nadol. Bleskurýchle si ošúpala banán a celý ho zjedla. A popritom ako jedla, prišla na jednu zaujímavú vec. Prišla na to, že keď bude poslúchať a nebude drzá, tak dostane to čo chce. Stačí pekne poprosiť. A ako poďakovanie za banán vyskočila turistom na hlavu a na ramená a oni sa s ňou fotili, zatiaľ čo im ona robila opičky.